

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, 2015. évi október hó 21. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í t é l e t e t :

Az emberölés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2015. május 14. napján kelt B.63/2014/45. számú ítéletét megváltoztatja akként, hogy

a vádlottal szemben kiszabott börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetés tartamát 9 (kilenc) évre súlyosítja.

Az elsőfokú eljárás befejezéséig felmerült és a vádlottat terhelő bűnügyi költség összege 387.579 (háromszáznolcvanhétezer-ötszázhetvenkilenc) Ft.

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét azzal, hogy a vádlott személy igazolvány száma:....

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 10.000 (tízezer) Ft bűnügyi költség megfizetésére az állam javára.

I n d o k o l á s :

A Győri Törvényszék 2015. május 14. napján kihirdetett B.63/2014/45. számú ítéletével **vádlott** bűnösségét megállapította emberölés büntette kísérletében, mint tettes (Btk.160.§ (1) bekezdés) és súlyos testi sértés büntettének kísérletében, mint tettes (Btk.164.§ (1) és (3) bekezdés). Ezért halmazati büntetésül 7 év 6 hónap börtönbüntetésre és mellékbüntetésként 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a terhelt legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az ítélet ellen az ügyész súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés és mellékbüntetés kiszabása végett, míg a vádlott és védője enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.218/2015/1-I. számú átiratában az ügyész súlyosítás iránti fellebbezését fenntartotta, míg a védelmi jogorvoslati kérelmeket alaptalannak találta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság törvényesen lefolytatott bizonyítási eljárás keretében eleget tett a tényállás felderítési kötelezettségének, melynek eredményeként megalapozott tényállást állapított meg, mely téves ténybeli következtetést nem tartalmaz. Indokolási kötelezettségét is teljesítette.

Okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére és törvényes a cselekmények minősítése is. A büntetés kiszabás körében értékelhető szempontokat a törvényszék számba vette, de további súlyosító körülmény lehet a különös kegyetlen elkövetési módhoz közelítő végrehajtás. Nem tulajdonított azonban kellő jelentőséget a törvényszék a büntetés kiszabása során a nyomatékos terhelő körülményeknek. A vádlott többször volt büntetve, ezen belül erőszakos bűncselekmények miatt is, de az eddig alkalmazott joghátrányok semmilyen visszatartó erőt nem képviseltek. A vádbeli esetkor az előzetes letartóztatásból való szabadulását ünnepelték, tehát még az újabb, megindult büntetőeljárás sem hatott rá gátló tényezőként. Az élet elleni cselekményhez használt eszközre, a támadott testtájékra, a végrehajtás brutalitására és a teljes motiválatlanságra tekintettel az ügyész indokoltnak tartotta a különös részi büntetési tétel minimuma helyett a középértékhez közelítő szabadságvesztés és ezzel arányos mértékű közügyektől eltiltás kiszabását.

Az ítélet tábla nyilvános ülésén megjelent ügyész az átiratában foglaltakat változatlanul fenntartotta. Kifejtette, hogy a vádlottal szemben megállapított joghátrány nem tükrözi azt a társadalomra veszélyességet, amely a vádlott a személyében rejlik. A különös kegyetlenség határát súrolja az elkövetési mód, miszerint az egyik sértettet orrba rúgja, majd egy 5-6 kg súlyú szeméttároló edénnyel, 5-6 nagy erejű ütést mér egy fekvő ember fejére, aki semmilyen okot nem adott a támadásra. Továbbra is a szabadságvesztés mértékének felemelését, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A vádlott védője változatlanul fenntartotta a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését. A **sértett2.** sérelmére elkövetett cselekmény minősítésének megváltoztatását kérte, mivel - álláspontja szerint - az ő vonatkozásában tévesen állapította meg az első fokon eljáró bíróság a szándékos emberölés kísérletét, mert csak testi sértésre vonatkozó szándéka bizonyítható a vádlottnak. Ennek megfelelően a helyes az eredeti, a vádirat szerinti minősítés; az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete. Az elsőfokú bíróság nem vett minden enyhítő körülményt figyelembe, amely a vádlott javára szól. **Sértett1.** sérülésének tényleges gyógytartama 8 napon belül gyógyuló volt. A vádlott sem vitatta, hogy elkövette ezt a bűncselekményt, annyit tagadott, hogy nem rúgta meg egyik sértettet sem. Az ítélet indokolása az 5. oldalon **sértett2.** sérüléseinek tényleges gyógytartamát három hónapban rögzítette az orvos-szakértő véleménye alapján. Nem vitatható, hogy a sérülésekkel okozati összefüggésben maradandó fogyatékoság, vagy súlyos egészségromlás is bekövetkezhetett volna. A sértettnél azonban csak közvetett jellegű életveszély alakult ki és sérülései maradéktalanul gyógyultak. A 6. oldalon a bíróság utal arra, hogy a vádlott személyiségzavarban szenved, melynek mértéke nem éri el az elmebetegség súlyosságát, de a személyiségzavart is enyhítő körülményként szokták figyelembe venni. A vádlott a tárgyaláson vallomást tett és akként nyilatkozott, hogy büntetőjogi felelősségét elismeri, illetve a sajnálkozását fejezte ki a történetek miatt, megbánta tettét. A tárgyalási jegyzőkönyvből kiderül, hogy 2014. november 4-ei tárgyalási napon **sértett2.**-től a vádlott

bocsánatot kért, és a sértett meg is bocsájtott. A fiatal felnőttkort nyomatékos enyhítő körülményként kell értékelni. Ki és milyen fokú alkoholos állapotban lehetett, csak következtetni lehet egyes vallomásokból, kiből és mit vált ki az ittasság, az egyénileg változó. Az egyik féle, aki agresszív lesz az alkoholtól, mint **vádlt**, a másik fajta, aki meghúzza magát, hogy észre se vegyék, és próbálja az embereket elkerülni. **Sértett1.** megütése után senkinek sem jutott eszébe, hogy rendőrt hívjon, hanem a sértett és ismerősei maguk akartak elégtételt venni; többen voltak, provokálták, feldühítették a vádlottat, ezzel a sértettek sem a helyes megoldást választották. Közvetetten fennáll a sértetti felróhatóság is, amely szintén enyhítő körülmény. Már az időmúlás is számításba jön, hiszen majdnem három év telt el a cselekmények elkövetése óta. Az ítélet 18. oldal második bekezdés második mondata téves, amikor a vádlott egyenes szándékára utal a **sértett1.** sérelmére elkövetett cselekménynél. Az erőbehatalás mértéke és az elszenvedett könnyű sérülés folytán csak az eshetőleges szándék állapítható meg, ami ugyancsak enyhítő körülmény.

Kérte a védő, hogy a táblabíróság az elsőfokú ítéletet változtassa meg akként, hogy az emberölés büntetnének kísérlete helyett az életveszélyt okozó testi sértés kísérletét állapítsa meg. A felsorolt enyhítő körülmények alapján a vádlott büntetésének lényeges enyhítését kérte.

Vádlt az utolsó szó jogán csatlakozott védője kérelméhez.

Az ítélet tábla a bejelentett kétirányú fellebbezésekre tekintettel az első fokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.348.§ (1) bekezdése alapján felülbírált. Ennek alapján az ügyész súlyosításra irányuló jogorvoslati kérelmét megalapozottnak találta az alábbi indokok szerint:

Megállapította, hogy a Győri Törvényszék az eljárása során a perrendtartási szabályokat maradéktalanul betartotta. Az ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó szabálysértés nem történt, az érdemi felülvizsgálat lefolytatható volt.

Az elsőfokú bíróság az ügyben kihallgatta a vádlottat, unokatestvérét **1. tanút**, a sértetteket és az ügyész által indítványozott tanúkat, kik a sértettek társaságához tartoztak, **2. tanút**, aki részben látta az eseményeket, továbbá a helyszínen intézkedő és a nyomozásban részvevő rendőröket. Az orvos-szakértőket meghallgatta, mindkét sérült vonatkozásában bekérte az OMSZ mentési dokumentációját, illetőleg együttes orvos - és neurológus vélemény beszerzését rendelte el a **sértett2.** tekintetében arra a kérdésre, hogy emlékezetkiesés megállapítható-e a fejsérülések következményeként. **Vádlt** vonatkozásában igazságügyi pszichiáter- szakértői vizsgálatot rendelt el. Ismertette a nyomozás releváns iratait; a helyszíni szemle jegyzőkönyvét, az eszköz szemléje során rögzített adatokat, a szakvéleményeket, az utcai kültéri kamera felvételeket, rendőri jelentéseket, egyéb okiratokat. Egy alkalommal ülnökváltozás történt a tanácsban, ekkor a tárgyalás anyagának ismertetésével szabályosan ismételte meg a bizonyítási eljárást.

A törvényszék indokolási kötelezettségének is eleget tett és nagy alaposággal elemezte a vádlott és a sértettek vallomásait, azokat összevetve az egyéb adatokkal, meggyőző magyarázatot adott arra, hogy miért nem fogadta el **vádlt** védekezését, aki kizárólag **sértett1.** megütését ismerte el, de **sértett2.** bántalmazását tagadta.

A terhelti oldalon **1. tanú, vádlott** unokatestvére tett vallomást, aki ellentmondásosan nyilatkozott a tanúkhöz, de még a vádlotthoz képest is. Azt állította, hogy a vádlott a B.T.-nál egy embert ütött meg. Ezzel szemben **sértett1.** pontos vallomást tett arról, miszerint a vádlott cigarettát kért tőlük, majd minden további nélkül lökdösődni kezdett, őt fejbe rúgta, majd a békíteni igyekvő **sértett2.-t** is a földre lökte. Ekkor mentek be a B. T.-ra és mondták el az ismerősöknek, hogy mi történt velük. **Sértett2.** kevéssé emlékezett az esemény részleteire, melynek az lehetett az oka, hogy súlyos koponyasérülést és agyzúzódást szenvedett.

3. tanú a második helyszínen, a ... téren, közvetett módon értesült a sértett 1.-el és **sértett2.-**val történetéről, és elmondta, hogy a vádlott várt rájuk, majd arrogánsan lépett fel velük szemben is, mert odakiabált, hogy „Mi van, hülye gyerek, hoztad a haverjaidat is?” Ekkor pofozta meg **4. tanú** a vádlottat, aki ezt a vallomásában el is ismerte. **Vádlott** ezek után a többtagú, nála erősebb fizikumú emberekből is álló társasággal nem kötözködött tovább, hanem elfutott. **3. tanú** azt is látta, amint a fent írt konfliktus után **vádlott** a K. utcán utána ment **sértett2.-**nak, majd lekapta a közel 6 kg súlyú, fémből készült utcai szeméttartó edényt és „megdöglötök, parasztok” felkiáltással a menekülő sértett felé dobta. **Sértett2.** egy hókupacon elcsúszott és a földre került, ahol a vádlott a kukával agyba-főbe verte és csak akkor hagyta abban, amikor a nála jóval magasabb és erősebb testfelépítésű tanú rákiabált és elindult felé. 4. tanú is látta, amint **vádlott** eltalálja az eldobott szeméttartóval a sértettet, majd legalább két alkalommal fejbe üti. Ezt követően a vádlott elszaladt, a sértett ismerősei pedig visszatartották a sértett bántalmazását végig asszisztáló **1. tanút** a rendőrök kéréséig.

A sértettek által elszenvedett sérülésekre, azok keletkezési mechanizmusára, az erőbehatások számára és intenzitására az orvosi dokumentáció és az igazságügyi orvos-szakértői vélemények adatai szolgáltatnak információt, mely szakvéleményeket senki nem vitatott.

A terhelt személyiségére, habitusára nézve rendelkezésre állt a sok éve tartó pszichiátriai szakértői vélemény, mely tartalmazza, hogy a terhelt beszámítási képességét nem befolyásoló személyiségzavarban szenved. Az elkövetés időpontjában fennállt igen súlyos fokú - 3,27 - 4,15 ezrelékes - alkoholos befolyásoltságára nézve ugyancsak egyértelmű bizonyíték állt rendelkezésre.

Az eljárási hibáktól mentesen, mérlegeléssel megállapított tényállás azonos bizonyítékok mellett a fellebbezési eljárásban - a felülmérlegelési tilalom folytán - nem támadható és írható felül.

Az ítélet tábla szerint a törvényszék ítélete ilyen formán megalapozott, csak a személyi része szorul pontosításra (Be.351.§ (2) bekezdés a/ pont).

Ennek megfelelően Be.352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján az előéleti adatokat a táblabíráóság akként módosította, hogy:

- az ítélet 2. oldalán 1./ sorszám alatt felsorolt Fk.1183/2009/6. számú ítéletben a **vádlott** terhére rótt testi sértés büntettének elkövetési ideje 2009. február 18. napja volt.
- a 2./ sorszám alatti Fk.1292/2012/14. számú ítélettel elbírált vagyon elleni bűncselekményeket a vádlott 2012. április hónapja és 2012. június 12. napja között

valósította meg. Ezt a büntetést a vádlott 2013. november 28. napjától 2015. szeptember 17. napjáig töltötte.

- a 3./ sorszám alatt rögzített, és az eljárás hatálya alatt jogerőre emelkedett B.1096/2012/6. számú ítéletben elbírált garázdaság vétségét **vádlott** 2012. február 23. napján valósította meg. Ez ügyben kiszabott 120.000 forint pénzbüntetést a bíróság 120 nap fogházra változtatta át.
- A Győri Járásbíróság 2015. április 2. napján kelt B.1504/2013/7. számú ítélete a Győri Törvényszék 4.Bf.187/2015/4. számú ítéletével 2015. július 14. napján emelkedett jogerőre. A másodfokú bíróság a terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 6 évre súlyosította, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Foganatba vették a végrehajtást 2015. szeptember 18. napjától. Az ítéletben elbírált rablás büntettét 2013. április 27. napján, míg a további 3 rb lopás büntettét és 4 rb lopás vétségét 2013. április 10. és május 18. napja között követte el jelen büntetőeljárás hatálya alatt.
- A Győri Járásbíróság 2015. április 23. napján kelt és nem jogerős B.238/2014. számú ítéletében elbírált csoportos garázdaság büntettének elkövetési ideje 2013. február 2. napja.

A fenti kiegészítésekkel és pontosítással a tényállás minden tekintetben megalapozott és az ítéletábra is erre alapította határozatát a Be.351.§ (1) bekezdése értelmében.

A törvényszék okszerűen következtetett **vádlott** bűnösségére, helyes a cselekmények minősítése és az ide vonatkozó jogi indokolás is szakszerű, amellyel az ítéletábra teljes mértékig egyetértett. A rendelkező részben a bűncselekmények megnevezése helyesen emberölés büntettének kísérlete a Btk.160.§ (1) bekezdés szerint és testi sértés büntettének kísérlete a Btk.164.§ (1) bekezdés és (3) bekezdés szerint, mivel a 61/2008. BK vélemény 1. pontja alapján a bűncselekményeket a 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) Különös Része szerinti alcímének megfelelően kell megnevezni és nem kell utalni arra, hogy az elkövető tettesként követte el a bűncselekményt, illetve befejezett bűncselekményt valósított meg.

Sértett1. tekintetében senki nem vitatta a minősítést. Vallomása alapján a fejbe rúgás megállapítható volt, mely alkalmas volt a bekövetkezett 8 napon belül gyógyuló sérülésnél súlyosabb eredmény előidézésére is. A cselekmény teljes motivátlansága ugyancsak vitán felül állt, a vádlott maga sem tudott más magyarázatot találni, mint hogy jelentős mennyiségű alkohol befolyása alatt állt.

A védő arra hivatkozott, hogy a testi sérülések előidézésére irányuló szándékon túlnyúló, **sértett2.** halálának az előidézésére irányuló szándék nem állapítható, mivel a vádlott az ölési cselekményt - bár módja volt rá - nem fejezte be.

Ez a védelmi hivatkozás nem alapos, melynek kimerítő cáfolatát adta az elsőfokú bíróság az ítélete 19-20. oldalán elvégzett elemzésben.

Az emberölés, illetőleg ennek kísérlete esetén az elkövető tudata átfogja a sértett halála bekövetkezésének lehetőségét, és ezt kívánja, vagy ebbe belenyugszik.

Az emberölésre, illetőleg a testi sértésre irányuló szándék megállapításánál az elkövetéskori tudattartalomra a 3/2013. Büntető Jogegységi határozatban felsorolt tárgyi (objektív) és az alanyi (szubjektív) tényezőkből lehet következtetni, ahogyan a törvényszék ezt indokolásában az alábbiak szerint levezette.

A tárgyi tényezők körében az elsőfokú bíróság felsorolta, hogy az elkövetés eszköze egy nagyméretű és súlyú, merev fémkosár volt, melynek peremei élesek, tömegénél fogva alkalmas az élet kioltására. Az elkövetési mód tekintetében megállapította, hogy több, nagy, illetve közepes intenzitású ütest mért a vádlott a kiszolgáltatott helyzetben lévő, a földön fekvő **sértett2.** fejére. Az elszenvedett koponya és agysérülések súlyosak voltak és közvetett életveszélyt eredményeztek, melyet csak gyors, szakszerű orvosi ellátással lehetett elhárítani. A vádlott csak akkor hagyott fel a kitartó és brutális támadással, amikor a sértett ismerőse a segítségére sietett és fenyegetően lépett fel **vádlottal** szemben, illetve a többi személy is megérkezett. Ebből az következik, hogy a cselekmény nem a vádlott magatartása, hanem a külső tényezők folytán maradt kísérleti szakban.

Az alanyi tényezők körében az elkövető szándékára nyilvánvalóan kihatottak személyi tulajdonságai; az ingerlékenység, indulatokkal, belső feszültségekkel telítettség és a személyiségzavara, ami egyéb iránt beszámítási képességét nem érintette. A cselekmény közben elhangzott kijelentéseit e körben az elsőfokú bíróság is felsorolta. Az önhibából eredő súlyos fokú (3,27 ezrelékes) ittasság folytán pedig úgy kell tekintetni, mintha cselekményét józanul követte volna el, az javára nem értékelhető a Btk. 18. § alapján.

A vádlott magatartása ekként egyenes szándékkal elkövetett emberölés büntettének befejezett és közeli kísérleteként értékelendő.

A kifejtettek szerint nem foghatott helyt a védelem azon álláspontja, miszerint a **sértett2.** sérelmére elkövetett bűncselekmény - az eredeti vádnak megfelelően - életveszélyt okozó testi sértés büntette.

Az elsőfokú bíróság értékelte az enyhítő és súlyosító körülményeket, melyek kiegészítendők azzal, hogy a vádlott személy elleni erőszakos bűncselekményeit három másik büntetőeljárás hatálya alatt valósította meg, melyek közül kettőben már jogerősen elítélték. További súlyosító körülmény a több részletben zajló, kitartó támadás, a brutalitás, a motiválatlanság, mert **sértett2.** semmilyen okot nem adott a „megtorlásra”, hiszen a vádlottat előzőleg **4. tanú** pofozta fel. Nem enyhítő körülmény a fiatal felnőtt kor, mivel a terhelt már fiataalkorúként, és azóta is többször volt büntetve. Enyhítő hatású a sértetti megbocsátás és a megbánás, de az utóbbi csekélyebb mértékben, mivel e bűncselekmények után két hónappal **vádlott** újabb, vagyon elleni erőszakos bűncselekményt követett el, valamint a további időmúlás.

Az időbeli hatály kérdésében az ítéletábla osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy nem az elkövetés idején, hanem az elbíráláskor hatályos - Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. számú - törvény rendelkezései jelentenek kedvezőbb elbírálást **vádlottra** nézve.

A vádlott terhére megállapított emberölés alapesetének, illetve a súlyos testi sértés büntetvényének büntetési tétele nem változott. A büntetéskiszabás rendelkezései közül az ún. „középmértékes” szabály is hatályban volt. A Kúria 4/2013. (X.14.) BK véleménye kimondja, hogy - az új Btk. szerint kedvezőbb - a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi, a törvény erejénél fogva kötelező időpontjára vonatkozó rendelkezés a Btk.2.§ szerinti elbírálás fogalmába tartozik, vagyis megváltozása önmagában is alapot ad (enyhébb elbírálás címén) a jelenleg hatályos törvény alkalmazására.

Nem kétséges, hogy a vádlott fiatal kora ellenére már kialakult bűnöző életvitele, kifejezetten brutális és indokolatlan élet elleni cselekménye, továbbá a személyében rejlő kimagasló társadalomra veszélyesség hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabását teszi szükségessé.

A helyes főügyészi érvelés szerint az a körülmény, hogy a terhelt alig szabadulva a más ügyben elrendelt előzetes letartóztatásból, rögtön elkövetett sorozatban 12 rendbeli újabb bűncselekményt, melyek közül a jelen ügyben elbíráltak mellett még két hasonló, garázda cselekmény van, az emberölés 5-15 éves büntetési tételének középmértékéhez, a 10 évhez közelítő börtönbüntetés alkalmazását indokolja. Ezért az ítélőtábla a rendelkező részben írt mértékben súlyosította a szankciót a közügyektől eltiltás tartamának érintetlenül hagyása mellett, mely arányos a szabadságvesztéssel.

Az így megállapított tartamú fő- és mellékbüntetés szolgálja kellően a büntetés Btk.79.§-ában meghatározott céljait azzal a vádlottal szemben, aki következetesen szembehelyezkedik a társadalmi együttélés elemi normáival.

Az ítélőtábla észlelte, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta a terhelt által viselendő bűnügyi költség összegéhez hozzáadni a nyomozati szakban felmerült 61.111 forintot. E költség is a terhelt jelen ítéletben elbírált magatartásával összefüggésben keletkezett, így módon a megfizetendő költség összege helyesen 387.579 forint.

A Be.258.§ (2) bekezdés b/ pontja értelmében pótolta a terhelt személyi adatai között **vádlott** személyazonosító okmányának számának feltüntetését.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

A fentiekben kifejtettek alapján a táblabíróság a Győri Törvényszék 2015. május 14. napján kihirdetett B.63/2014/45. számú ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően megváltoztatta, egyebekben a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta, annak helyes indokainál fogva.

A másodfokú eljárásban a vádlott kirendelt védőjének díjával összefüggésben felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be.381.§ (1) bekezdésén nyugszik.

Győr, 2015. október 21. napján

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

Dr. Vajda Edit sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Csák Csilla sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

A Győri Ítéltábla ezen ítélete és az abban foglalt változtatással a Győri Törvényszék B.63/2014/45. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2015. október 21. napján

. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kiadó: